

Magyarország Alkotmánybírósága

1015

Budapest

Donáti u. 35-45.

Szolnoki Törvényszék útján

5001 Szolnok

Pf. 100

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/475-0/2013.
Érkezett:	2013 MÁRC 19.
Bejuttatás:	1+1
Melléklet:	4+3 dlt
Kezelőiroda:	P-1

SZOLNOKI TÖRVÉNYSZÉK 2.	
Főlapjstromszám a kezdőlapon:	
Érkezett:	2013 -03- 07 Péld:
Mellé:	Köztük:
Érkezés módja:	
Főlapjstromszám az utólapon:	62393/28

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az

képviselőjében eljárva (ügyvédi meghatalmazás P/1. szám alatt csatolva) a következő

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtendő indokok alapján a Debreceni Ítéltábla 2013. január 15-én kelt, Pkf.II.20.918/2012/2. számú végzését a Szolnoki Törvényszék Pk.62.393/1998/31. sorszámu végzésére is kiterjedő hatállyal (P/4. és P/3.szám alatt csatolva) semmisítse meg, azok ugyanis az Alaptörvénybe ütköznek.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja a Magyarország Alaptörvényének VII. cikke (vallásszabadsághoz való jog), XIII. cikke (tulajdonhoz való jog), valamint VIII. cikke (egyesülési jog). Kérelmemet az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja és (3) bekezdésének b) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint 43. § (1) bekezdése alapján terjesztem elő; az 53. § (2) bekezdés szerint azt az ügyben első fokon eljáró bíróságnál nyújtom be.

A kérelem megfelel az Abtv. 29. §-ában szabályozott követelménynek is, tekintettel arra, hogy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, így az Alaptörvényben biztosított vallásszabadsághoz való jog, a tulajdonhoz való jog, illetve az egyesüléshez való jog megsértésének megállapítását indítványozza.

Az Indítványozó egy egyház. Az Indítványozó személyes érintettségét igazolja, hogy a jelen ügyben hozott alaptörvény-ellenes bírói végzés jogalapját a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény (a továbbiakban Ehtv.) Alkotmánybíróság által megsemmisített rendelkezései adják. A személyes érintettségre vonatkozó dokumentumokat **P/2. szám** alatt csatoltam.

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény 52. § (5) bekezdése értelmében az Indítványozó kéri adatai zártan kezelését.

I. Tényállás

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 1998. november 23-án jogerőre emelkedett végzésével egyházként nyilvántartásba vette a [REDACTED] elnevezésű egyházat. A Megyei Bíróság 25. sorszámú végzésében megállapította, hogy az egyház új neve: [REDACTED]

Az Indítványozó a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvény alapján (a továbbiakban: Ehtv.1.) kérte az egyházi nyilvántartásba való felvételét, ám egyházként történő elismerését a 8/2012. (II.29.) országgyűlési határozatban elutasították.

Az elsőfokú bíróság Pk.62.393/1998/31. sorszámú végzésében elrendelte a civil szervezetként működő Indítványozó kényszer végelszámolását. A bíróság határozata indoklásában kifejtette, hogy az [REDACTED] az Ehtv. 35. § (1) bekezdése előírása ellenére a 2012. február 29-ig nem tett olyan nyilatkozatot, hogy egyesületként tovább kíván-e működni, s nem kezdeményezett az egyesületre vonatkozó szabályok szerint változás-bejegyzési eljárást sem. Ezért az Ehtv. 35. § (3) bekezdése, valamint az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011.

évi CLXXV. törvény (továbbiakban Ectv.) 9. § (1) bekezdése alapján határozott a kényszer végelszámolás elrendeléséről; a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 117. § (1) bekezdése alapján a végelszámoló kirendeléséről, továbbá a Ctv. 117. § (3) bekezdése alapján a kényszer végelszámolással összefüggő adatok hivatalból történő nyilvántartásba vételéről, illetőleg közzétételéről.

Az elsőfokú bíróság végzésével szemben az Indítványozó fellebbezést terjesztett elő, fellebbezési kérelmében kifejtette, hogy az Ehtv. 35. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot tudatosan nem tette meg, mert az egész eljárást, ideértve az Ehtv.-t magát is alaptörvény-ellenesnek és az Emberi Jogok Egyezményébe ütközőnek találja, és ilyen eljáráshoz nem kívánt morális okokból asszisztálni.

Az Indítványozó kifejtette, hogy az Ehtv. rendelkezései értelmében 2012. január 1-jével elvesztette egyházi státuszát. Ezen sérelmével összefüggésben, továbbá az egész Ehtv. alaptörvény-ellenességének megállapítása érdekében az alapvető jogok biztosához fordult, alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybíróságra, melynek ügyszáma IV/2353/2012, mely alapján a tisztelt Alkotmánybíróság 6/2013. (III. 1.) szám alatt határozatot hozott. Az Indítványozó továbbá kérelemmel élt a strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságánál.

Az Indítványozó előadta, hogy a fellebbezésének tárgyát képező elsőfokú bírósági végzés emberi jogi sérelmeit még tovább súlyosbította, mert jogutód nélkül megszüntette, s ennél fogva vagyona a Nemzeti Együttműködési Alap bevételeivé válik.

A Debreceni Ítéltábla (másodfokú bíróság) az elsőfokú bíróság végzését 2013. január 15-én kelt Végzésében helybenhagyta.

Az Indítványozó által benyújtott alkotmányjogi panasszal kapcsolatban, 2013. február 26-án kelt, 6/2013. (III. 1.) számú, IV/2352/2012. belső ügyszámú AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) a tisztelt Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ehtv.-nek azon rendelkezései alaptörvény-ellenesek, amelyek alapján az Alkotmánybírósághoz panaszt benyújtó korábbi egyházak a jogállásukat elvesztették. Az ügyben elbírált alkotmányjogi panaszok jogorvoslati céljára tekintettel az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes

rendekeéseket hatálybalépésükre visszaható hatállyal semmisítette meg, illetve hatálybalépésüktől kezdődően alkalmazhatatlanságukat mondta ki.

Az Alkotmánybíróság határozatából eredően az alaptörvény-ellenes rendelkezések alapján elfogadott, az egyházként történő elismerés elutasításáról szóló 8/2012. (II. 29.) OGY határozathoz és az Ehtv. alaptörvény-ellenes rendelkezéseihez joghatás nem fűződhet, azok alapján az országgyűlési határozat mellékletében megjelölt (illetve az Alkotmánybírósághoz panaszt egyébként benyújtó) egyházak egyházi jogállásukat nem veszítették el, vallási egyesületté történő átalakulásuk nem kényszeríthető ki.

Az Indítványozó fent említett alkotmányjogi panaszával kapcsolatban tehát 2013. február 26-án született döntés, ám az az indítvány jogszabály, ill. jogszabályi rendelkezés vizsgálatára irányult. Jelen beadványban foglalt alkotmányjogi kérdés az Abtv. 31. §-a alapján azonban nem minősül ítélt dolognak, hiszen alaptörvény-ellenes bírói döntés megsemmisítését célozza, mely bírói döntés alaptörvény-ellenességét az Ehtv. Abh. által megsemmisített rendelkezéseinek alkalmazása okozza és ezen bírósági döntés(ek) Alaptörvénybe ütközöségéről a t. Alkotmánybíróság még nem döntött.

II. Alkalmazandó jogszabályok

a) Alaptörvény

VII. Cikk

„(1) Mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magában foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását és azt a szabadságot, hogy vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon, akár egyénileg, akár másokkal együttesen, nyilvánosan vagy a magánéletben kinyilvánítsa vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

(2) Az állam és az egyházak különváltan működnek. Az egyházak önállóak. Az állam a közösségi célok érdekében együttműködik az egyházakkal.

(...)”

XIII. Cikk

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

VIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez.

(2) Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni.

(3) Pártok az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek. A pártok közreműködnek a nép akaratának kialakításában és kinyilvánításában. A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak.

(4) A pártok működésének és gazdálkodásának részletes szabályait sarkalatos törvény határozza meg.

(5) Szakszervezetek és más érdek-képviselői szervezetek az egyesülési jog alapján szabadon alakulhatnak és tevékenykedhetnek.”

24. cikk

„(...)

(2) (...)

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját,

(...)

(3)(...)

b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést;

(...)”

b) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI törvény

„27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal

fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

(...)”

„29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

(...)”

” 31. § (...)

(2) Ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett panaszos által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybírósági eljárásnak nincs helye.”

„43. § (1) Ha az Alkotmánybíróság a 27. § alapján folytatott eljárásában alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.

(...)”

„53. § (...)

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az alkotmányjogi panasz iránti indítványt - a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével - az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.

(...)”

c) A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény

„34. § (1) A mellékletben meghatározott egyházak és a (2) bekezdés szerinti egyházak, valamint ezek vallásos célra létrejött önálló szervezetei kivételével valamennyi, a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény alapján

nyilvántartásba vett szervezet és annak vallásos célra létrejött önálló szervezete (a továbbiakban együtt: szervezet) 2012. január 1-jétől egyesületnek minősül.

(2) A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvény hatályvesztéséig a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi C. törvénynek az egyházkénti elismerésre vonatkozó szabályaira tekintettel a miniszterhez kérelmet benyújtó egyház e törvény szerinti elismeréséről az Országgyűlés – a népi kezdeményezésre vonatkozó szabályok kivételével – a 14. § (3)-(5) bekezdése szerinti eljárás keretében 2012. február 29-éig dönt.

(3) A miniszter a (2) bekezdés szerinti egyházakról az általa vezetett minisztérium honlapján közleményt tesz közzé.

(4) Ha az Országgyűlés a (2) bekezdés szerinti elismerést valamely egyház tekintetében elutasítja, az egyház 2012. március 1-jétől az e törvény és más jogszabályok alkalmazásában az (1) bekezdés szerinti szervezetnek minősül, akire a 35-37. §-t kell alkalmazni azzal, hogy

a) az egyházként való elismerésre a 14. § (5) bekezdése szerinti országgyűlési határozat közzétételétől számított egy év elteltével indított népi kezdeményezés alapján kerülhet sor,

b) a 35. § (1) bekezdése szerinti eljárási cselekmények megtételére 2012. április 30-áig, a 35. § (2) bekezdése és a 37. § (2) bekezdése szerinti feltételek teljesítésére 2012. augusztus 31-éig kerülhet sor,

c) a 35. § (3) bekezdés b) pontjának alkalmazása során 2012. április 30-i időpontot kell figyelembe venni,

d) a 36. § (1) bekezdése szerinti jogutódlás időpontja 2012. március 1-je, és

e) a (2) bekezdés szerinti egyház részére 2012. február 29-éig nyújtható egyházi célú költségvetési támogatás.”

"35. § (1) A szervezet 2012. február 29-éig nyilatkozik továbbműködési szándékának hiányáról vagy - továbbműködési szándék esetén - az egyesületre vonatkozó szabályok szerint változásbejegyzési eljárást indít, amelyre a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 37. § (1) bekezdését, 38. §-át és 63. §-át kell alkalmazni azzal, hogy alakuló ülésen az átalakulást elhatározó ülést kell érteni.

3) A bíróság a szervezetet a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 2012. február 29-én hatályos 116. § (3)-(6)

bekezdésének, 117. §-ának és 118. §-ának alkalmazásával kényszer-végelszámolási eljárás keretében jogutód nélkül megszünteti, ha a szervezet

a) a változásbejegyzési eljárás során a változásbejegyzési eljárásban meghatározott feltételeket nem teljesíti, vagy

b) 2012. február 29-éig a továbbműködéséről nem vagy nemlegesen nyilatkozott."

d) egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény

„9. § (1) A civil szervezet végelszámolására - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló törvény (a továbbiakban: Ctv.) rendelkezéseit, kényszer-végelszámolására a Ctv. 2012. február 29-én hatályos 116. § (3)-(6) bekezdését, 117. §-át és 118. §-át az e törvényben szabályozott eltérésekkel kell alkalmazni.

(...)"

e) a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény

"117. § (1) A kényszerszüntelési eljárás megindításáról szóló végzést a cégbíróság a Céglapjában közzéteszi. A közzétételre a Céglap honlapján, napi feltöltéssel kerül sor. A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak helye nincs.

(...)

(3) Amennyiben a cég vezető tisztségviselője és tagjai elérhetőek, a cégbíróság felhívja a vezető tisztségviselőt és a tagokat a cég vagyonára és kötelezettségeire vonatkozó információk közlésére. Az együttműködési kötelezettség megszegése esetén a cégbíróság a 98. § (5) bekezdés szerinti jogkövetkezményeket.

III. Az Alaptörvény VII. cikkének sérelme

Az Ehtv. hatályba lépését megelőzően, a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény (a továbbiakban: Lvt.) alapján nyilvántartásba vett egyházak jogállását az Ehtv. 34. §-a a törvény erejénél fogva anélkül szüntette meg, hogy a törvényi feltételeknek megfelelő szervezeteknek lehetőséget adott volna arra, hogy egyházi

jogállásukat fenntartsák. Az Indítványozó esetében az egyházi jogállás elvesztése, az egyesületté való átminősítés és az ezt követő kényszer végelszámolással történő jogutód nélkül való megszűntetése vallásszabadsághoz való jogát sérti, hisz az alaptörvény-ellenes 34. § (1) bekezdése a VII. cikk által védett szerzett jogokat vont el a vallási közösségektől, így az Indítványozótól is. Az Egyhtv. 34. § (1) bekezdését az Abh. visszamenőleges hatállyal semmisítette meg és *expressis verbis* kimondta, hogy az Indítványozó – a többi hasonló helyzetben lévő egyházhhoz hasonlóan – az egyházi státuszát nem veszítette el. A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező Végzés tehát alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezéseken alapul, maga is alaptörvény-ellenes, így meg kell semmisíteni.

Hangsúlyozandó, hogy az Indítványozó nem a kényszer végelszámolással kapcsolatos Ectv. és Ctv. rendelkezéseit tartja alaptörvény-ellenesnek, hanem az azok alkalmazására jogalapot teremtő, az Abh. által visszamenőleges hatállyal megsemmisített Ehtv. 34. § (1) bekezdését.

IV. Az Alaptörvény XIII. cikkének sérelme

Az Ehtv. alaptörvény-ellenes 34. § (1) bekezdése szerint a törvény mellékletében meghatározott egyházak és a (2) bekezdés szerinti egyházak, valamint ezek vallásos célra létrejött önálló szervezetei kivételével valamennyi, a lelkiismereti és vallásszabadságról, valamint az egyházakról szóló 1990. évi IV. törvény alapján nyilvántartásba vett szervezet és annak vallásos célra létrejött önálló szervezete (továbbiakban: szervezet) 2012. január 1-től egyesületnek minősül, így az Indítványozó is.

Az Ehtv. 35. § (1) bekezdése szerint az Indítványozónak meghatározott idő állt rendelkezésre, hogy továbbműködési szándékáról nyilatkozzon, mivel ezt morális okból (alaptörvény-ellenes jogszabályt nem volt hajlandó alkalmazni) nem tette meg, az Ehtv. 35. § (3) bekezdése alapján a bíróság elrendelte kényszer végelszámolási eljárás keretében jogutód nélküli megszűntetését (Ectv. és a Ctv. szabályainak alkalmazásával). A jogutód nélkül való megszűnés – figyelembe véve az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény 58. § (1) (b) pontját – következménye, hogy az Indítványozó vagyona a Nemzeti Együttműködési Alap bevételeivé válik.

Az előzőekben kifejtettek értelmében alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezésen nyugszik az Ectv. és a Ctv. szabályainak alkalmazása, így az Indítványozó vagyonának a Nemzeti Együttműködési Alapba való beolvasztása egyértelműen tulajdontól való megfosztásnak minősül.

V. Az Alaptörvény VIII. cikkének sérelme

Az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy *"Mindenkinek joga van szervezeteket létrehozni, és joga van szervezetekhez csatlakozni."*

Az Indítványozó sérelmezi, hogy az elsőfokú bíróság végzése, ill. az azt helybenhagyó másodfokú bíróság Végzése sérti egyesüléshez való jogát. Az Indítványozó egyházi jogállását elvesztette, ezt követően kényszerű okoknál fogva történt vallási egyesületté való átalakulása. Az Indítványozó azonban egyesületi státuszát is elvesztette, hiszen vele szemben elrendelték a kényszer végelszámolási eljárást, melynek keretében jogutód nélküli megszüntetésére is sor került.

Az Indítványozóval szemben elrendelt kényszer végelszámolási eljárásra, a jogutód nélkül való megszüntetésére, tehát az egyesületi státusztól való megfosztásra is az Ehtv. Alkotmánybíróság által visszamenőleges hatállyal megsemmisített rendelkezéseinek alkalmazása folytán került sor.

Amellett, hogy megállapítható az alaptörvény-ellenes jogszabályi rendelkezések alkalmazása, még ennek következményeként egy olyan *ex lex* állapot is keletkezett, amelyben egy alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása miatt az alaptörvény-ellenes bírói döntés, jelen esetben az Indítványozó által megsemmisíteni kért Végzés, sérti a jogállamiság elvét, veszélyezteti a jogrendszer egységét és működőképességét. Az alaptörvény-ellenes bírói döntésből fakadó jogsérelmet csak annak megsemmisítése jelentheti.

KÉRELEM

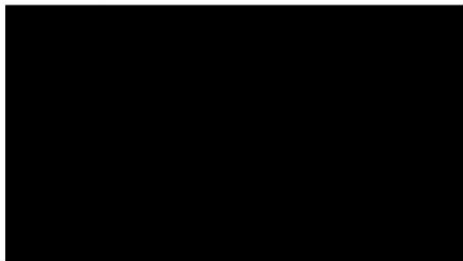
Tisztelt Alkotmánybíróság, a fentiekben részletesen kifejtett indokok alapján kérem a Debreceni Ítéltábla 2013. január 15-én kelt, Pkf.II.20.918/2012/2. számú végzésének

megsemmisítését Szolnoki Törvényszék Pk.62.393/1998/31. sorszámú végzésére is kiterjedő hatállyal.

Tájékoztatatom továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az elsőfokú bíróság végzésében felhívta az Indítványozó hitelezőit, hogy követeléseiket a végzés közzétételétől számított 40 napon belül az Indítványozónak jelentsék be, akinek az ezen határidő leteltét követő 15 napon belül a követelések jegyzékét el kell készítenie, további 15 napon belül pedig köteles benyújtani a Szolnoki Törvényszékhez. A végelszámolás befejezése után az Indítványozónak be kell nyújtania a bírósághoz a végelszámolás utolsó üzletéről készült Számviteli Törvény szerinti beszámolót és mérleget is. Kérem ezért a t. Alkotmánybíróságot, hogy az Indítványt a vagyonmérleg elkészítésére álló szűkös határidőre való tekintettel sürgősséggel szíveskedjen tárgyalni.

Tisztelettel,

Az Indítványozó képviseletében:

Budapest, 2013. március 5.